

MŪSŲ LIETUVA

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ KVICIA
VISUS TAUTIEČIUS SEKMADIENI, RUGSĖJO 9 DIE
NA, LYGIAI 16 VALANDA PAMINĖTI

TAUTOS ŠVENTĖ

MINĖJIMAS BUS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS SA
LĖJE IR PRASIDĖS MIŠIU AUKA. PO MIŠIŲ ME
NINĖ PROGRAMĖLĖ IR SUSIDĖTINĖS VAIŠĖS.

NR. 34 (1308) XXV. 1973 M. RUGPIŪČIO - AGOSTO 28 D. 60 centavų
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Telef. 273-0338

BRAZILIJA

S. PAULO

Gubernatorius Laudo Natel atstata iš vietos S. Paulo miesto prefektą José Carlos de Figueiredo Ferraz.

Per porą metų Ferraz labai daug padarė miestui aptvarkyti ir smarkiai pavarė pirmyn požeminio traukinio, arba METRO statybą. Bet kažkodėl jis nepatiko gubernatoriui. Jau seno kai sklido gandai apie jo atstatymą bet būdavo paneigiami.

Naujasis prefektas Miguel Calasuno pradėjo savo tarnybą rugpj. 28, 17 valandą.

PRAMATOMA, kad 1974 metais Brazilija eksportuos daugiausiai alkoholio į visas pasaulio šalis, Vien Š. Amerikon ji išsiųs 85 milijonus litrų alkoholio, o gali pasiekti net 100 milijonų litrų.

PASAULYJE

STIPRUS BALSAS IŠ SOVIETŲ RUSIJOS

Komunistinės Rusijos vaikas ir jos aukštųjų mokyklų studentas, paskui vienas žymiausių fizikų mokslininkų, apdovanotas Lenino aukščiausiu ordinu už nuopelnus, nes jis yra laikomas Rusijos hidrogeninės bombos tėvu, ANDRIEI SACHAROV dabar pateko į didžiausią partijos tūzų nemalonę. Mat jis išdrįso susišaukti Maskvoje užsienių laikraštiniukus ir jiems štai ką pasakyti:

„Niekomet negali būti pasitikėjimo tarp dviejų partijų, kai viena jų yra didžiulė koncentracijos stovykla, kurion uždarytieji patys vadina „mažąją zoną“ o likusį kraštą „didžiąją zoną“.

Sakcharovas klausia, kaip turi Vakarų valstybės žiūrėti į Helsinkyje įvykusią taikos konferenciją ir į vėliau būsimus pasitarimus. Jis sako, kad

„Vakarai neturi pasitikėti Rusijos gražiais pažadais. Komunistinė vyriausybė viską pažada, kas jai šiuo metu yra naudinga, o kai bus nebe naudinga, tai tuojau ir atsimes.“

Sakcharovas stebisi Vakarų diplomatijos aklumu ir naivumu, kurie tik, kad Rusijoje komunistinis režimas švelnėjas, liberalėjas. Ne tik nešvelnėja, bet jis griežtėja. Todėl Sakcharov sako, jog Vakarai turi reikalauti iš Rusijos, kad ji atvertų savo duris tiek savo piliečiams, tiek užsieniečiams, kad kas tik nori galėtų laisvai įvažiuoti ir išvažiuoti, kaip tai yra nekomunistų valstybėse. Iki Rusija laikys uždariusi savo duris, iki bus laikoma nusikalčiumu, net krašto išdavimu paprašymas vizos pavažiuoti pasidairyti po Vakarų pasaulį, tol ja negalima pasitikėti. Toks bolševikinės valdžios nusistatymas pažeidžia pagrindines kiekvieno žmogaus teises. Beto, Rusija yra ginkluota iki dantų, ir niekas negali žinoti kas dedasi joje, nes viskas kruopščiausiai slepiama nuo pasaulio akių.

Suprantama, kad Kremliaus Viešpačiams tokie ir panašūs jų žymaus mokslininko pasakymai užsieniui patikti negalėjo. Keletą dienų tartum žado netekę tylėjo. Tada pasigavo prancūzų komunistų laikraščio L'Humanité pikta straipsnį prieš Sakcharovą, persispaudė ir tada patys ėmė jį koneveikti.

ŽINOJO KAS JO LAUKIA

Žurnalistams Sakcharovas pasakė, jog pats sau jis nieko nebijęs, bet bijęs kad už jo žodžius turės nukentėti jo šeima ir artimiausieji draugai. Bet jis turįs kalbėti, kaip jam diktuoja sąžinė.

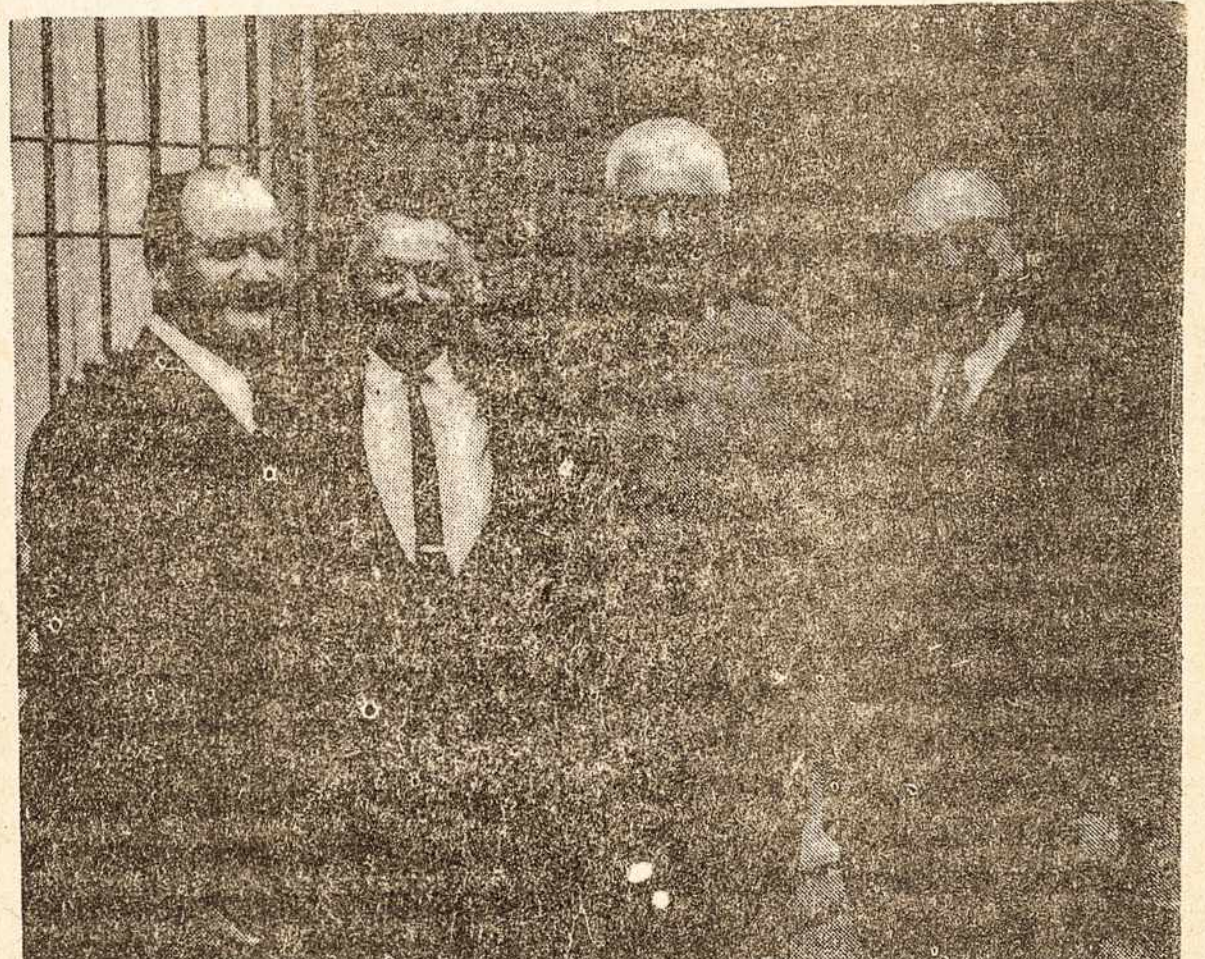
VAKARAI SUSIMASTĖ

Didžioji pasaulio spauda ima rašyti, kad po Sakcharovo pareiškimų didieji diplomatai, ir net Kissingeris, esą susimastę, ir „galimas dalykas, pakeisįs savo derybų taktiką.“

ŠVEDIJA

Stokholme banditas užpuolė Kredito banką, pasigriebė keturis įkaitus du iš jų merginos ir pareikalavo, kad valdžia duotų jam ne tik keletą milijonų kronų, bet dar, kad paleistų iš kalinimo iki gyvos galvos kalinamą draugą ir garantuotų, kad abu gali išvykti iš Švedijos.

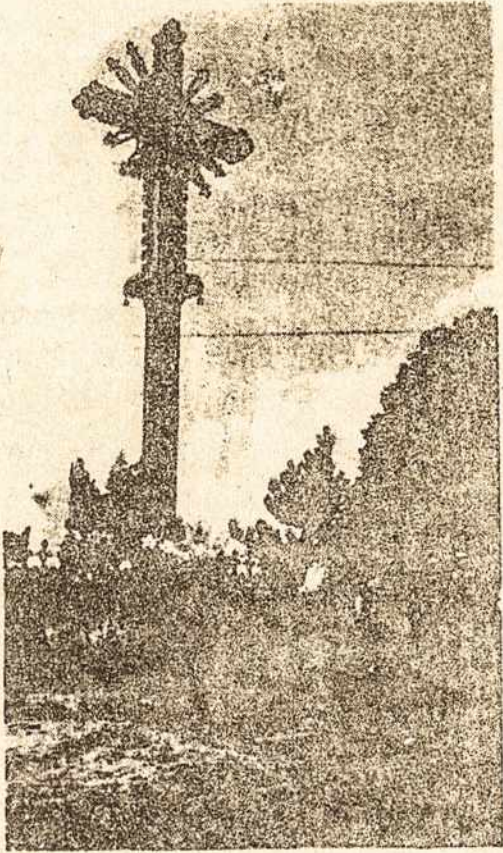
Valdžia davė pinigų, atvedė prie jo reikalaujamą draugą, bet Olssonas vis nepasitiki. Policija apsupo banką iš visų pusių. Kai pabandė įsiveržti bankan rado banditus su įkaitais užsidariusius nedegamame kambaryje, kur laikoma visos brangenybės.

TIE ŠV' JUOZAPŲ BROLIJOS VALDYBOS VYRAI SURENGĖ SPAUDOS BALIŲ ir įteikė M.L. administracijai 450.00 kruzeirus. Iš kairės: Jonas Baltušonis, Kazys Rimkus, Jonas Makuševičius ir pirmininkas Motiejus Tamaliūnas.

LIEŤUVIAI PASAULYJE

Midlande, Kanadoje, jėzuitų kankinių šventovėje pastatytas naujas lietuviškas kryžius, kurio projektą padarė dail. Telesforas Valius, o įvygdė V. Sođeika (Čikagoje), Kryžiaus priorašas, rašytas Kanados Lietuvių vardu, paaiškina jo tikslą kartu pagerbti ir Lietuvos kankinius.

Senasis lietuvių kankinių kryžius Midlande.

— Prof. J. Ereto knygos „Die vergessenen Balten“ išėjo jau ketvirtoji laida. Šioj knygutėj profesorius rašo, kaip naciai ir komunistai pasidalijo Lietuvą, iškeičė dabartinę jos padėtį Sovietų okupacijoje, primena vėliausius įvykius, tarp jų ir okupuotos Lietuvos katalikų peticijų Jungtinėm Tautom.

— Prof. Vytautas Marijošius liepos 22 išvyko į Italiją penkiom savaitėm. Jis yra pakviestas Sienos universitete, Accademia Musicale Chigiana tarptautiniam muzikos vasaros semestri dėstyti dirigavimą ir vadovauti kameriniam ansamblui. Tikimasi muzikų iš įvairių kraštų. Iš JAV taip pat išvyko nemažai rinktinių muzikos studentų grupė.

— Los Angeles jaunimo ansamblis, vadovaujamas nenuilstančios Onos Razutienės, kitais metais švenčia 25 m. veiklos sukaktį. Į šią šokių šventę kviečiamos grupės iš kitų JAV ir Kanados lietuvių kolonijų. Šventei patalpos išnuomos Culver City jaunikio auditorijoje.

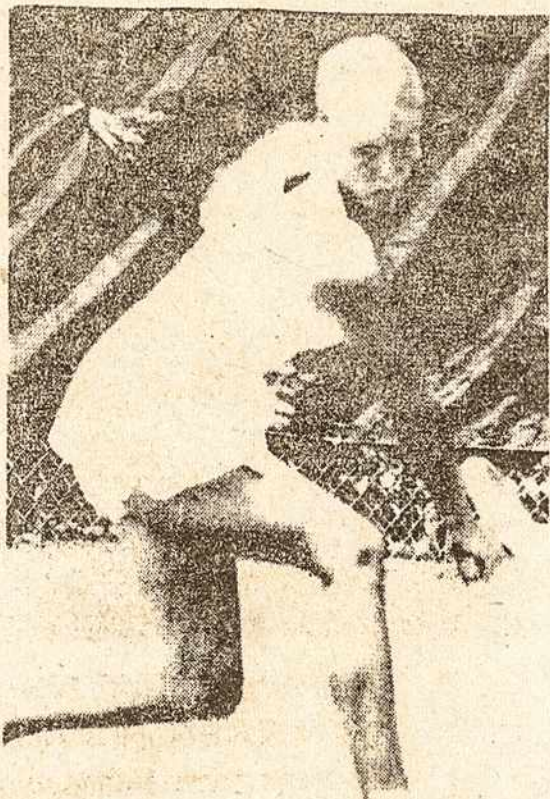
— Lena Valaitytė, lietuvi aktorė ir dainininkė, vis labiau garsėja filmų pasaulyje. Neseniai susuktame filme „Šiandien mes mušame litaurus“ ji vaidino pagrindinį Klaudijos vaidmenį. Vokiečių spaudoj apie ją gražiai atsiliepta. Primenama, kad Lena yra lietuviškos kilmės (Saengerin litauischer Herkunft) ir kad ji yra baigusi lietuvių gimnaziją Huetttenfelde.

Urugvajus

URUGVAJAUS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS reikalus aptarė Montevideo sušauktas organizacijų posėdis, kuriame dalyvavo Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijos, Lietuvos pasiuntinybės, lietuvių parapijos, katalikų vyrų ir jaunimo atstovai. Kadangi Urugvajuje nėra Lietuvių Bendruomenės organizacijos, balsų dauguma buvo nutarta šias teises suteikti Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijai, kurios valdyba įgaliuojama atstovauti Urugvajaus Lietuvių Bendruomenei. U. L. Kultūros Draugijos valdyba į savo posėdžius tures isileisti ir kitų draugijų atstovus, jeigu bus svarstomi vietiniai kolonijos reikalai ir jeigu draugijos norės posėdžiuose dalyvauti. Priimtoje rezoliucijoje taipgi pabrėžiama, kad Lietuvių Bendruomenę sudarė visi lietuvių kilmės asmenys, nežiūrint jų politinių ar religinių įsitikinimų, kurie dirba lietuvių tautos gerovei. Išskiriami tik tie, kurie remia Lietuvos okupaciją. Atrodo, į PLB IV seimą Vašingtone bus atsiųstas U. L. Kultūros Draugijos atstovas.

× Vytautas Bieliajus, įvairių tautų tautinių šokių specialistas, atsiuntė sveikinimus iš Graikijos, kur jis važinėja su Brigham Young universiteto šokių trupe. Jau šoko įvairius šokius aštuonias dienas Madride, Ispanijoje, penkias dienas Atėnuose, Graikijoje, dvi savaites Izraelyje. Čia Vyt. Bieliajus trupė atstovaus Amerikai tautų festivalyje, minint Izraelio 25 metų nepriklausomybės atgavimo sukaktį.

Rytų JAV-se garsėja teniso žaidėja Rūta Gerulaitytė, 17 metų. 1973 metais laimėjo vieno miesto mergaičių pirmenybes, pasiekė baigmę keliose kitose varžybose net ir tolimesnėse vietovėse. Jau per dvejis metus surinko 18 laimėtojos taurių. Jos tėvas - Lietuvos teniso meistris Vytautas Gerulaitis (1938-1940).

IŠNIEKINTAS ALKOS KALNAS

OK. LIETUVA. — Iš okupuotosios Lietuvos atėjo žinios, kad paskutiniu metu Žemaitijoje buvo išniekintas plačiai žinomas Alkos kalnas ir jame buvusieji senosios lietuvių kultūros paminklai.

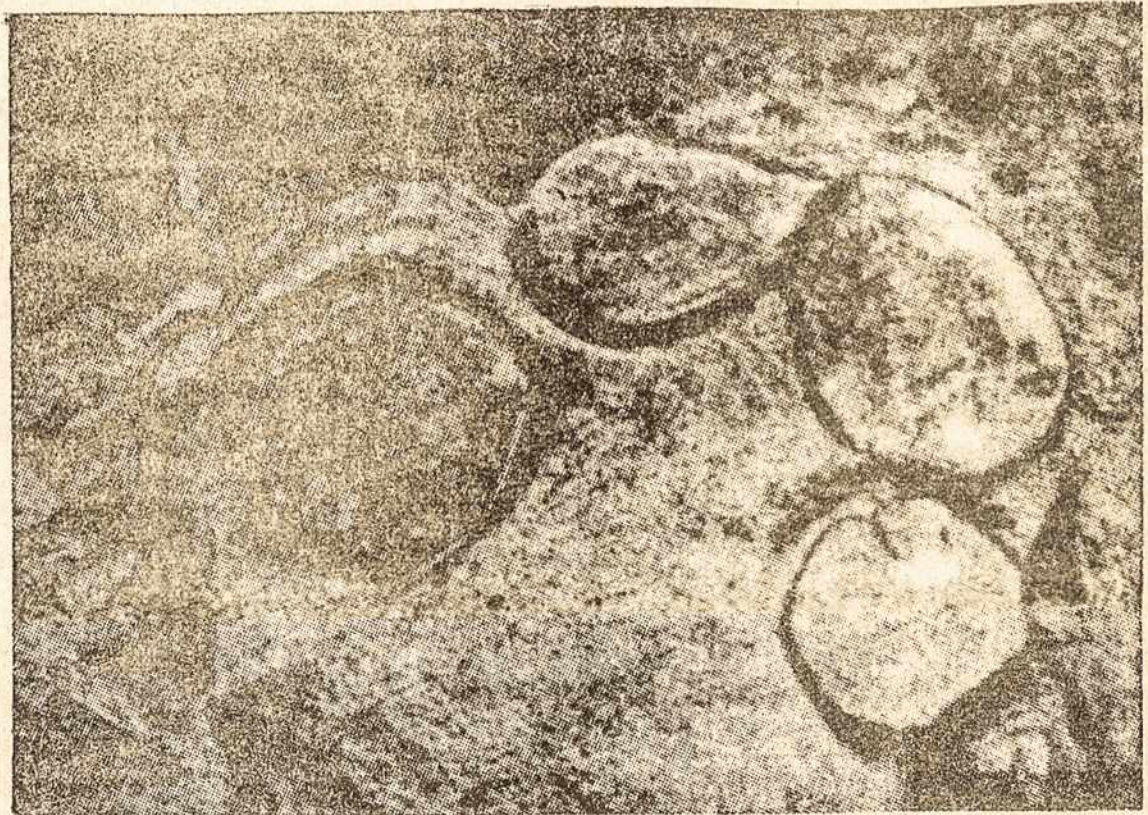
Minimas Alkos kalnas yra 8 km į šiaurės rytus nuo Židikų, Dapšių kaimo laukuose, Varduvos ir Gūžės - Dubulio upių santakoje. Kalnas - piliakalnis yra apie 80 metrų ilgio, 3 - 26 metrų pločio, iki 30 m aukščio, stambiais šlaitais, apaugęs medžiais bei krūmais. Kalno papėdėje, iš šiaurės pusės, yra senkapiai su kryžiais ir akmeninė, iškalta iš vieno akmens gabalo, koplytėlė, pastatyta 1881 m. Enzelmo Girdvainio. Joje buvo gražių ir įdomių senų lietuvių liaudies drožinių. Netoli šios koplytėlės yra senas akmuo su jame iškaltais

dviem apskritimais. Šis paminklinis akmuo prisikiriamas seno sios lietuvių tikybos kultui.

1966 metais „lobių ieškotojai“ paminklinį akmenį gerokai sužalojo, bet akmuo ir kiti paminklai tebebuvo ligi šių dienų. Dabar pranešama, kad vieną rytą lietuviai, aplankę Alkos kalną, pamatė šurpų vaizdą: visi kryžiai nulaužti, Girdvainio akmeninė koplytėlė išniekinta. visi liaudies meistrų drožiniai išvogti. Pranešime sakoma, kad ir garso akmens Alkos kalne nebėsa. Spėjama, kad jį okupantų pareigūnai kur nors išgabeno.

Ši senosios lietuvių kultūros paminklų išniekinimą apylinkės gyventojai labai skaudžiai pergyvena, nes žemaičiai Alkos kalną laikė šventa vieta dar nuo senosios lietuvių tikybos laikų.

(bk)

Dablių Alkos kalno akmuo su iškaltais saulės ženklais (Iš Tarasenkos knygos „Pėdos akmenyje“, 1958)

GOBELENŲ AUDIMAS NEW YORKE

Vyr. Skaučių Židinio Vilija iniciatyva New Yorke buvo sukurta gobeleno audimo kursai, kuriuos lankė 13 rankų darbais besidominčių newyorkiečių. Kursus pravedė patyrusi lietuviškų audinių specialistė Milda Kvedarienė iš New Jersey.

Šešių pamokų metu M. Kvedarienė išmokė audinių užmetimo ir parodė įvairias gobelenų audimo technikas, kurias naudojant buvo audžiami pirmieji pavyzdėliai. Entuziazmas audėjų tarpe buvo didelis, todėl pradėta galvoti apie kitus kursus, kurių metu M. Kvedarienė išmokyti lietuviškų juostų audimo. Tokius kursus tikimasi suorganizuoti žiemos sezono metu.

ŠIAURĖS ITALIJOS LIETUVIAMS, susirinkusiems Domodossolo mieste, Mišias atnašavo Vakarų Europos lietuvių vyskupas Antanas Deksnys. Suvažiavimui vadovavo kun.

Tasius Erminas. Šioje srityje lietuviai daugiausia gyvena Milane bei jo apylinkėse.

• Jūratė Veblaitytė, jauna dainininkė, gražiai besireiškianti lietuvių parengimuose Atlanto pakrašty

TAIP ŽALOJAMA LIETUVIŲ TAUTA

Girtavimo klausimas neišsprendžiamas

Lietuvos laisvės laikais girtavimas buvo sumažėjęs. Maskvos raudoniesiems carams okupavus Lietuvą, girtavimas vėl padidėjo. Nors maisto produktų ar kitokių prekių trūksta, bet alkoholinių gėrimų visuomet užtenka. Gerai prisimename pirmą komunistų rusų okupaciją. 1941 m. pavasarį, Lietuvai apie metus išbuvus okupanto maguose, maisto krautuvų lentynos buvo tuščios, bet tose pačiose krautuvėse degtinės buvo užtenkamai.

Girtavimas dabar

Ta pati tvarka pavergtoje Lietuvoje yra ir dabar: maisto produktų ir kitokių prekių trūksta, o alkoholinių gėrimų kiekis moni. Ne nuostabu, kad Lietuvoje žmonės vėl pradėjo girtauti. Tiesa, Sov. Rusijos komunistų partija ir vyriausybė išleido nuostatą, skelbiantį kovą su girtavimu, bet tai yra tik teoretinė pusė.

Lietuvos spauda (Švyt. 1972. Nr. 18, 3 psl.) rašo, kad dabar Lietuvoje per minutę pagamina 9640 litrų alaus. O kur dar degtinė, spiritas ir kiti alkoholiniai gėrimai? Toliau rašo: "Kai žmonės isigeria, jie "sparčiai" dirba. 1971 m. Lietuvos pramonėje "pravaikštinėta" beveik 150,000 darbo dienų. Pavertus pinigais, tai nepagaminta produkcija už 8 mil. rublių."

Tas rodo, kad dabar Lietuvoje žmonės daug geria ir daug dienų pravaikštinėja. Padalijus tuos 8 mil. rublių iš 150,000 pravaikštinėtų dienų, darbo diena būtų verta apie 54 rublius. Jei darbininkas per dieną gauna 4 rublius, tai raudonajam išnaudotojui lieka 50 rublių. Jei Sov. Rusijos imperijoje yra per 100 mil. darbininkų, tai kapitalistas Maskva tik per vieną dieną uždirba 5 bil. rublių. O kur muitai, krautuvės, valgyklos ir kitos pajamų institucijos? Rusijos komunistinės imperijos darbininkai ir kitokios institucijos per metus Maskvai sukrauna ne milijonus, bet trilijonus rublių. Gal ir dėl to kai kas laikosi dėsnio, kad geriau isigėrus pravaikštinėti dieną, negu komunistiniams išnaudotojams krauti milijonus ar trilijonus. Vis vien nėra gyvenimo. Girtas nebegalvoja apie žmoniškumą, apie savo ateitį.

To negana. Maskva įsakė ok. Lietuvoje, Utenos mieste, pastatyti naują alaus daryklą, kuri per

metus pagamins 65 mil. litrų alaus. Iki šiol ok. Lietuvos visos alaus daryklos per metus pagaminavo per 90 mil. litrų alaus. (M.G. 1971. Nr. 10; 3 psl.).

Kolchozuose taip pat geria

Nors kolchozininkai uždirba labai mažai, bet ir jie išgeria. Vienas kolchozas šventė kokį tai sukaktį. Ta proga buvo padaryta alaus tiek, kad 1,500 kolchozininkų gėrė visą savaitę.

Girtavimo reikalai svarstomi net kolchozų atstovų suvažiavimuose. Kelios ištraukos iš kolchozų atstovų suvažiavimo Rokiškyje (Švyt. 1972. Nr. 16, 8 psl.): Iš tiesų, ypač jautriems reikėtų būti su pensininkais. Pagalvoti ne tik apie tai, kiek arų runkelių jiems skirti prižiūrėti, bet ir apie jų buitį, gyvenimo sąlygas.

Melžėjos kelias trečią valandą nakties. Angi negalima viską patvarkyti taip, kad ir jos pradėtų darbą 8 val. ryto?

Pastebėjau pasigėrusį traktorininką. Ką jam daryti? Nuvežti į blaivyklą.

Blaivinimas ar pelnas

Komunistai rūpinasi pakelti girtavimo lygį ir girtuokliams sudaryti geresnes girtavimo sąlygas, nes alkoholiniai gėrimai duoda geras pajamas. Jau ir ok. Lietuvoje yra įsteigtų nualkoholinimo įstaigų — blaivyklos. Kai policija pasigėrusį žmogų atgabena į blaivyklą, jį pasitinka gailėstingoji sesuo, duoda išgerti rūgščių sulčių ir paguldo į lovą, kad išsimiegotų. Jei toks pacientas iš ryto dar negali eiti į darbą, blaivyklos vadovybė paskambina į jo darbovietę ir praneša, kad toks ir toks darbininkas ar tarnautojas negalės atvykti į darbą, nes jis dar nėra pajėgus dirbti.

Kur rasi girtavimui sąlygas kaip pavergtoje Lietuvoje: nemo-kamas gydymas, išblaivėjimas. Pasaulio laisvuose kraštuose girtą žmogų policija nuveža į policijos būstinę, patalpina į daboklę ir kitą dieną, jei nėra padaręs daugiau nusikaltimų, turi užsimokėti nustatytą baudą, tada išeina į laisvę.

Daugiausia geria komunistai

Patys komunistai pastebėjo, kad daugiau girtauja komunistai ir jų draugai iš plačiosios tėvynės. Religiniai žmonės mažiau vartoja alkoholį. Bet ką daryti?

Ar komunistai išmes milijonus rublių, kad išlaikytų bažnyčias ir kad ragintų žmones, ypač jaunimą eiti į bažnyčią. Dėlto sugriūtų komunistinė sistema. Nieko likto nelieta, kaip paskirti daugiau pinigų alkoholio gamybai ir blaivyklų statybai.

Toje srityje rusai daro pažangą. Rusų okupuotame Azerbaidžane iš naftos gamina spiritą, bet jis kol kas naudojamas kaučiuko gamybai (M.G. 1964 Nr. 5; 9 psl.). Kai tą spiritą geriau išvalys, gal jo bus pristatoma ir į maisto produktų krautuves. Spiritito gamyba iš naftos yra daug pigesnė, negu iš javų ar bulvių. Nafta ir dujos yra chemijos pramonės žaliava. Sov. Rusijos imperijoje tų žaliavų yra daug.

Lietuvoje alkoholis paliečia ir šeimas. 1971 m. vien tik Klaipėdos mieste išsiskyrė 667 šeimos, kurių 640 dėl vienos ar kitos pusės girtavimo. Išsiskyrusios šeimos dažnu atveju patenka į dar didesnę skurdą, ypač motinos su vaikais, nes komunistiniuose kraštuose socialinės šalpos nėra. Kiek vienas turi užsidirbti duoną sau ir savo vaikams. Vaikai dažniausia pasilieka prie motinos. Tėvas turi mokėti kas mėnesį po 15-17 rublių už kiekvieną vaiką.

Okupantai lietuvių tautą žudo įvairiais būdais — kalėjimais, "savanoriškais" išvažiavimais į kitas respublikas, o svarbiausia — alkoholiu. Anot vieno: "Išgerti būtų ne taip baisu, jei turėtum ko užkasti. Pavargęs gali pailsėti ir blaivykloje".

J.J.

Petras Pakainis

GINKLŲ PREKYBA

Prieš keletą metų JAV kongresas pageidavo, kad prezidentas neparduotų ginklų atsilikusiomis tautoms. Senatoriai buvo nuomonės, kad tie kraštai labiau yra reikalingi maisto ir vaistų negu ginklų. Bet jei prezidentas manytų, kad ginklų pardavimas didintų JAV saugumą, tuokart prezidentas gali parduoti ginklus bet kuriai valstybei.

Pasinaudodama ta galia, neseniai JAV vyriausybė pareiškė, kad ji parduos kelis šimtus moderniausių naikintuvų ir kitų ginklų dviejoms arabų ar penkioms Pietų Amerikos valstybėms. Moderniausius naikintuvus gamina Prancūzija (Mirage) ir JAV (Phantom arba F-5). Mirage kainuoja virš dviejų milijonų dolerių, o F-5

milijoną ir šešis šimtus tūkstančių. Tie lėktuvai skrenda greičiau už garšą ir yra ginkluoti moderniausiais ginklais. Iki šiol JAV pardavinėjo savo sąjungininkams ir Izraeliui. Jautė, kad tokiu būdu galės išlaikyti ginklų lygsvarą Artimuose Rytuose. Kodėl dabar pakeitė savo nuomonę?

Pirmoji priežastis yra labai paprasta. Negalėdamos pirkti ginklų Amerikoje, kai kurios valstybės pradėjo juos pirkti Prancūzijoje. Tokiu būdu JAV prarado geras rinkas ir neatsiekė savo tikslo. Jungtinės Amerikos Valstybės žymiai daugiau importuoja įvairių produktų iš kitų valstybių negu eksportuoja. Parduodamos ginklus be jokių suvaržymų, jos galėtų gerokai sumažinti savo prekybos deficitą ir bedarbių skaičių.

Antroji priežastis yra sudėtingesnė. Parduodamos ginklus dviejoms arabų valstybėms — Saudi Arabijai ir Kuveitui — JAV įgys simpatijų arabų tarpe ir užtikrins Persijos įlankos saugumą. Persijos įlankoje yra milžiniški naftos šaltiniai, be kurių negali apsieiti Europa ir JAV. Jei Saudi Arabija ir Kuveitas neparduotų naftos Europai ir JAV, gerokai nukentėtų tų kraštų pramonė ir susisiektas. Todėl neseniai JAV užsienio reikalų sekretorius pareiškė, kad JAV parduos Saudi Arabijai ginklų už milijoną dolerių, o Kuveitui už 500 milijonų. Šių metų pradžioje Persijos šachas užsakė JAV ginklų už 2 milijonus ir 500 milijonų dolerių.

Moderniški ginklai reikalingi rūpestingos priežiūros. Todėl kartu su ginklais į Saudi Arabiją ir Kuveitą įkels koją ir JAV karo instruktoriai ir technikai. Kol arabai išmoks vartoti už pirktus ginklus, amerikiečiai turės darbo Arabijoje ir Kuveite. Sugedus kokiam nors naikintuvų ar kitų ginklų daliai, reikės kreiptis į JAV žmones, kad atsiųstų naują. Tuo būdu tos arabų valstybės turės palaikyti gerus santykius su JAV ir ilgą laiką nuo jų priklausyti.

Kaip žiūri Izraelio piliečiai į tą ginklų biznį? Parduodant ginklus, paprastai į sutartį įrašoma sąlyga, kad pirkėjas negalės jų parduoti kitam. Nors Libija pasirašė tokią sutartį, bet Prancūzijoje pirktus naikintuvus „paskolino“ Egiptui. Iš Kuveito pusės Izraeliui negrėšia joks pavojus, nes valstybė yra nedidelė ir kariuomenė tuo tarpu menka. Saudi Arabijos karalius palaiko gerus ryšius su JAV. Tiesa, jis remia arabų partizanus, bet pats į karą su žydais vargu ar stos, nes žydai gali sunaikinti visą naftos pramonę. Tuo tarpu užpirkti ginklai dar tebėra JAV, o kol amerikiečiai apmokys jo kareivius vartoti ginklus, praeis daug laiko.

MOTERS PASAULIS

Ši skyrių redaguoja Nijolė Pupienytė-Mikalkėnienė.

LIETUVĖ GYVENANTI JAPONIJOJE

PASIKALBĖJIMAS SU M. TŪBELYTĖ KALMANIENE

Juozas Prunskis

Jau dveji metai, kai Kobi mieste, Japonijoje, netoli Osakos, gyvena buvusio Lietuvos min. pirm. J. Tūbelio duktė Marija Kulmanienė, kurios vyras yra chemijos inžinierius ir ten nusiustas vadovauti gamybai skystojo oro, naudojamam erdvių eksperimentuose, pramonėje ir ligoninėse.

Marija buvo atvykusi aplankyti savo motinos Jadvygos Tūbelienės, dabar įsikūrusios Miami Beach. Čia teko su ja vėta viešnia iš Japonijos pasikalbėti.

Paklausta apie gyvenimo sąlygas tame krašte, ji pasakojo.

Gyvenimas ten brangus. Oro tarša ypatingai didelė nes kraštas supramontas ir tirstai apgyventas. Laikrašty nuolat skaitai pranešimus apie apsinuodijimus dėl užteršto vandens, oro, žuvų. Žmonės ypač miršta nuo žuvų, kuriose dėl vandeny taršos yra patekusių nuodingų medžiagų. Keliuose – automobilių spūstis. Tas pats ir prie jūros, jeigu bandai nuvykti į paplūdimius. Kol nusistumi, kol grįžti, sugaišti daug laiko tokia keliaujančių gausa. Japonams labai reikia erdvės

Kuria kryptimi dabar vystosi japonų santykiai su Kinija?

Japonai lankstosi kinams. Jiems kiniečiai imponuoja. Iš kiniečių yra perimtas raštas, menas, o dabar nori išplėsti ir prekybinius santykius. Daugelis japonų dabar mokosi kinietiška: iš dalies dėl biznio, iš kitos pusės – ma-

Kaip Rusijos atžvilgiu?

Japonai rusų atžvilgiu šalti ir jauriantieji. Japonijos idealas buvo apjungti Azijos valstybes savo vadovybėje. Iš dalies ir dabar yra tas likimas. Rusija laiko pavojinga konkurente.

O kaip japonai laikosi Amerikos atžvilgiu?

Nemėgsta visų kitataučių. Amerikai anksčiau japonams labai lankstėsi dėl atomuominis bombomis sunaikintų Nagasaki ir Hirošimos, bet kai Amerika pareikalavo, kad prekyboje būtų abipusė lygybė, ypač, kai Japonija pasidarė tautai ūkiškai stipri, pradėta, kad japonams neboreikalinga protekcija. Dabar ir japonai ėmė darytis priešiškesni. Ap-skritai, japonai nemėgsta visų neazijaty. Kartą japonas savo taksiu pavežė maisto vėrą, bet atsisakė imti pinigų, sakydamas kad jis valkondžia amerikiečių ir nenori jų pinigų.

Iš kitos pusės japonai noriai mokosi angliškai. Pamatę kitatautį – atbėga bando „praktikuotis“ angliškuose pasikalbėjimuose.

Šiaip japonai sąžiningi. Jei pamirši ką, tai visis kelis blokus, norėdamas atiduoti. Duodamas graža geriau perduos, negu neduos. Japonai visi išdidūs.

Japonijoje tarnautojo padėtis pastovi, vengiamo atleisti. Jeigu netaip gerai dirba, to neavansuos, bet vengia atleisti iš kitos pusės – žmonių daug, tai anksti atleidžia į pensiją – 55 metų, o pensijos mažos.

Šeimose japonai labai artimi su tėvais. Jų neapleis. Jie gyvena su vaikais ir yra gerbiami. Būtu baisi negarbė sūnui, jei tėvo nepagerbtų.

Jei kiniečių trejetas susirenka – susidaro triukšmas, o japonai tylūs.

Bet automobily dažnai būna savo elgesiu neatsakingi.

Kaip japonų moterys?

– Nėlabai gražios. Iš paviršaus labai švelnios. Vyras kai ateina iš darbo – batų nuima, šliures uždeda, j vonią nuveda. Vanduo ir šildymas brangus, tai tam pačiam vandeny vienas po kito maudosi visi šeimos nariai. Maudosi kas vakarą. Pirmą atskirai nusiplauna, o paskui mėgsta sėdėti šiltoje vonioje. Patys švarūs, bet j gatves daug ką meta.

Tačiau tikrumoje moterys valdo šeimą ir labai globoja savo vaikus, stumia j mokslą. Toli gražu ne visi į universitetą pakliūna, ir ne vienas net nusižudo, jei nepatenka universitetan. Jaunimui toks regimentuotas gyvenimas, kad pernai, apklausus jaunuolius, arti 90 proc. pasisakė norį gyventi užsieny. Visų japonų išsivajota šalis – Australija, nes ten daug erdvės, ne taip jau toli nuo Japonijos.

Kaip su komunizmo pavojumi?

– Atrodo, kad tai visai neaktualus dalykas. Visų dėmėsysis gamyboje ir prekyboje, kad pralenktų Ameriką. Karą pralaimėję militariškai, dabar nori pasiekti pergalės ekonominėje srityje.

Japonai dabar tai gerai gyvena, tiek turi pinigų, kad komunizmas jiems neaktualus.

Gyvenant Azijoje, kaip atrodo kinų-rusų karas?

– Man neatrodo, kad karo galimybės būtų didelės. Japonijoje nenumatoma greito rusų-japonų karo. Gal taip ir geriau. Dabar Kinija ir Rusija iš dalies viena kitą neutralizuoja, o jei liktų kuri viena nugalėtoja, būtų daugiau pavojaus.

Kaip vystosi japonų kultūrinis gyvenimas?

– Yra daug rašytojų. Japonai daug skaito, domisi savo praeitimi, bet, atrodo, daugiausia dėmėsysis koncentruojasi į ūkinę sritį. Japonai domisi ir menu. Kai buvo Gojos paroda, aplink muzie-

DANUTĖ PARAMSKAITĖ, prancūzų kalbos dėstytoja Guelph, Ont., universitete. Ji yra duktė Balio ir Natalijos Paramsku, gyvenančių Vašingtone. Studijavo Georgetown universiteto lingvistikos skyriuje, kur gavo bakalaures ir magistres laipsnius. Kurį laiką studijas gilino Lavalio universitete Kvebeko mieste, parašė disertaciją „Mirtis Ionescu veikaluose“ ir gavo daktarės laipsnį. (Ionescu yra rumunas, prancūzų kalba rašęs dramaturgas, absurdo teatro pradininkas). Šiais metais daktarė Danutė Guelph universiteto vadovybės buvo atžymėta kaip ypatingai gera dėstytoja

Jų buvo kelios eilės, o kiekvienoje eilėje penki žmonės. Laukdami jėiti stovėjo po kelias valandas. Raneiro kūrinių parodos metu buvo eilės per kelis kvartalus.

(Pažymėtina, kad pati M. Tūbelytė yra dailininkė, ir Japonijoje buvo jau dvi jos individualios parodos: Osakoje ir Wakaymoje).

Kaip su japonų religiniu gyvenimu?

– Yra daug šinto ir budistų šventovių. Vyresnieji jas gausiai lanko. Tėvams įtikdami, ateina ir jaunimas, bet jų tarpe daugiau abejingumo.

Būdo atžvilgiu japonai yra gana neurotiška tauta. Žiūrėk, vyrą išvarė iš tarnybos, žmona su vaikais gula po traukiniu. Vyras didesniame nepasisekime automobiliu įsiverčia į vandenį. Baisus susigrūdymas, daug įtampos.

KUGELIS SU VIŠTIENA

1 kg. vištienos, 3 kg. bulvių, 300 g. sviesto, 2 svogūnai, 2 kiaušiniai, druskos, maltų pipirų.
Padažai: 2 šaukštai grietinės, 100 g. sviesto.

Nuskustas bulves sutarkuoti lmušti, kiaušinius dėti sutarkuotus svogūnus, pipirų, druskos, viską išmaišyti ir tik tada pilti ištirpinta karšta sviesta. Tarkę dar kartą gerai išmaišyti. Vištiena su piaustyti gabaliukais.

Į karštą reibalais patepta skarda dėti sluoksni bulviu tarkės, ant viršaus išdėlioti vištienos gabaliukus, vėl dėti tarkės sluoksni. Kepti krosnyje ar orkaitėje apie 1-1.5 val.

Sviestą ištirpinti, pavirinti, pridėti grietinės ir paduoti prie kugelio.

Daugelis žemaičiu kugeli valgo su kmynų arba pipirų kastiniu.

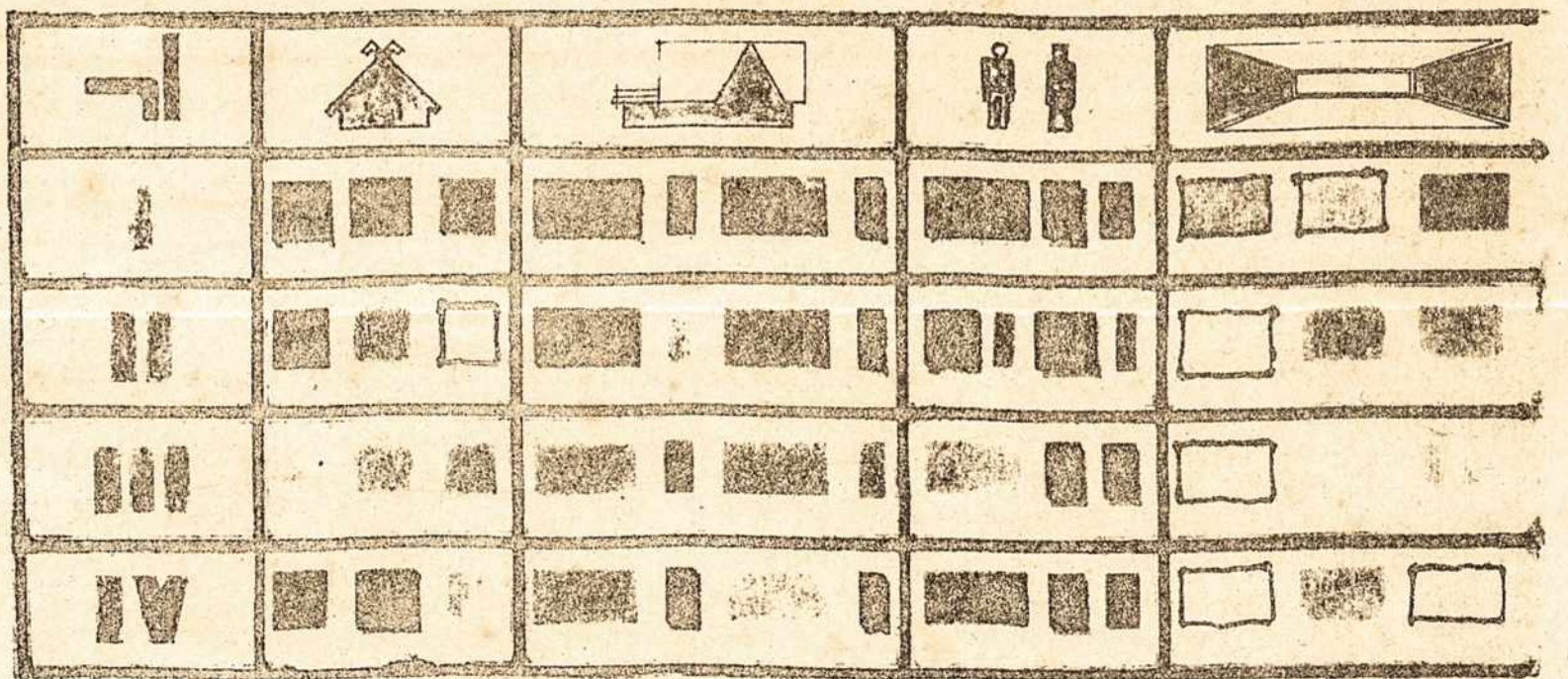
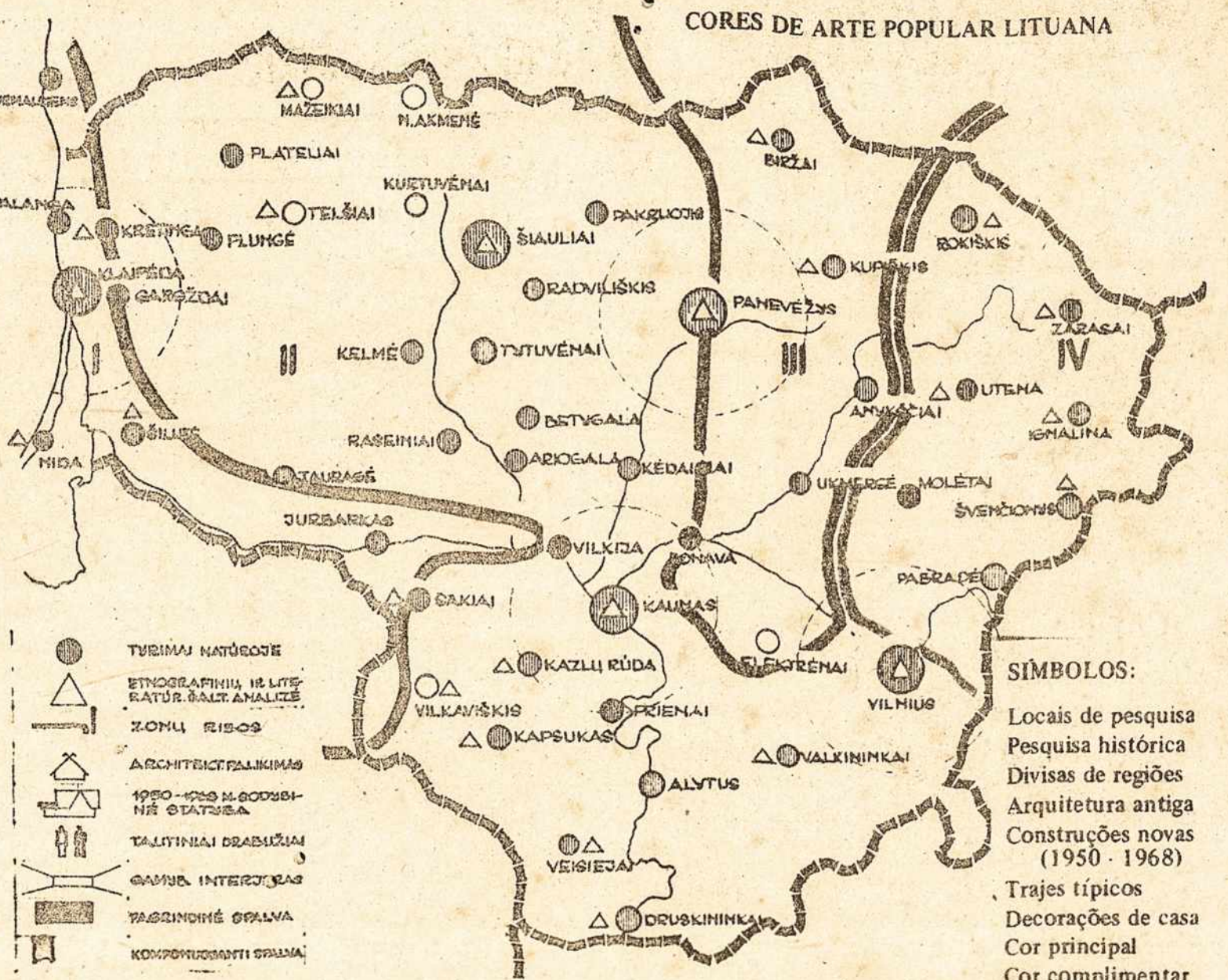
Pasaulio Lietuvių Katalikių Organizacijų 8-gos Tarybos metiniame suvažiavime gegužės 20 Kultūros Židinyje New Yorke. Iš k. sėdi – sesuo Margarita Bareikaitė, prel. J. Balkūnas, M. Galdikienė, dr. A. Šlepetytė-Janačienė, prel. V. Balčiūnas, stovi – M. Lušienė, M. Vasiliauskiene, P. Ažuolienė, B. Reventienė, dr. A. Radzivanienė, E. Kezienė, E. Ramančionienė, V. Penikienė. Nuotr. L. Tamošaičio.

Jaunystės = Aidas =

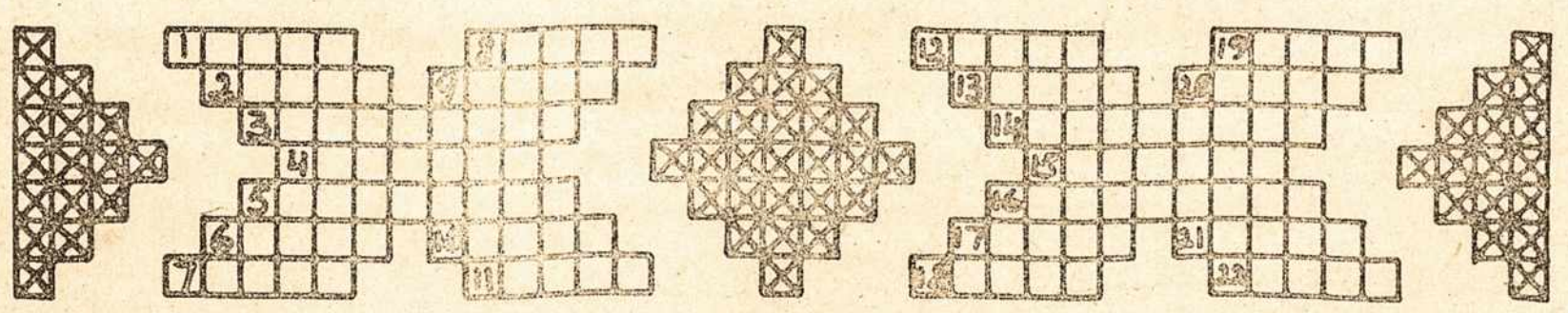
"Išauskime" šią juosta.

1. Medis, kurio vardu yra pavadintas vienas mėnuo.
2. Aukštas, srygliuotas, visada žaliuojantis medis.
3. Paukštis vadinamas artojo draugu.
4. Paukštis pagal kurį pavadintas jaunesniųjų skaučių ženklelis.
5. Sodas, kuriame auginami įvairūs pasaulio augalai.
6. Paukštis, apie kurį sakoma "margas kaip ..."
7. Rudenį krinta nuo medžių.
8. Lietuviai prie savo namų sodyna ...
9. Naminis paukštis.
10. Vandens gyventojas.
11. Vaismedžiais apsodintas plotas.
12. Iš sausų gėlyčių supinta, nešama į bažnyčią prieš Velykas.
13. Clevelande leidžiamas lietuvių laikraštis.
14. Kokie drabužiai yra lietuvaits papuošalas.
15. Skautės moka austi ...
16. Velykų kiaušiniai.
17. Pro Vilnių tekanti upė.
18. Rūgšiai, miežiai, avižos, kviečiai vienu vardu vadinami ...
19. Lietuvos kunigaikščių gyvenvietė
20. Skautų sąjungoje tik skautas vytis ją turi.
21. Žemaitijos upė.
22. Žinomas laikraštis lietuvių tautinio atgimimo metu.

ATSAKYMAI: Skautis: 1 beržas, 2 pušis, 3 vyturė, 4 kregždė, 5 botanikos, 6 paros, 7 lapai, 8 gelės, 9 višta, 10 žuvis, 11 sodas, 12 verba, 13 Dirva, 14 tautiniai, 15 juostas, 16 margučiai, 17 Neris, 18 javai, 19 pilis, 20 lazdai, 21 Vėnta, 22 Aušra.

1 - 2 - 3	1B - 2 - 2C3	1 - 2B - 3	3A - 2A - 1
11 - 3 - 4	1B - 3 - 1A - 5B	1B - 3 - 2B - 5	4 - 1A - 3A
3A - 3AB - 3B	3 - 3B - 3C1 - 1	3 - 2B - 5B	4A - 3A - 3C4
2 - 1 - 3	2 - 1B - 3A - 1	2C3 - 1 - 5	3A - 2A - 1C4A

1 ruda, 2 mėlyna, 3 žalia, 4 geltona, 5 raudona
 1 marrom, 2 azul, 3 verde, 4 amarelo, 5 vermelho
 A - šviasi spalva, B tamsi spalva, C junginys (pvz., 4C5 - geltona ir raudona - orgazinė. A - cor clara. B - cor escura, C mistura (p.e., 4C5 - amarelo e vermelho - isto é, cor de laranja.

(Žemėlapyje dabartinės Lietuvos sienos - as fronteiros no mapa são da Lituania atual, sob o regime soviético)

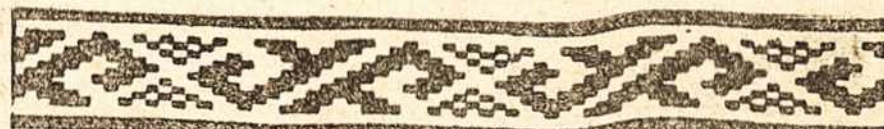
ALGIMANTAS

VINCAS PIETARIS

MŪSŲ LIETUVA

Mažiesiems

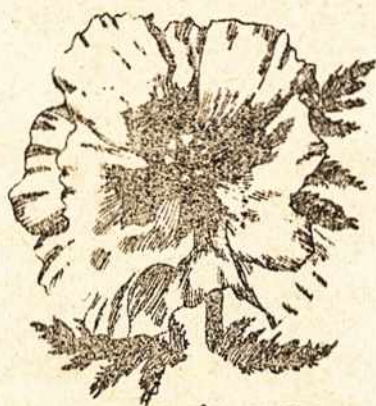

LIETUVOS GĖLĖS:

Pažinkime jas ir išmokime jų vardus.

Gladiolai, kardeliai.

Aguona.

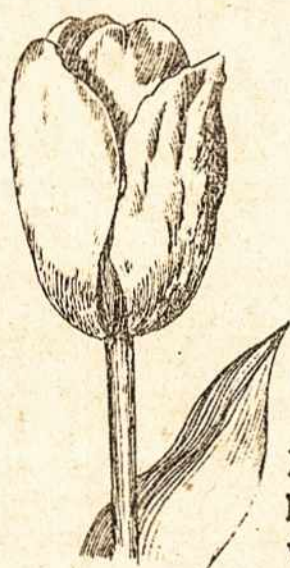
Bijūnas.

Gludučiai, pakalnutės, konvalijos.

Marcizai.

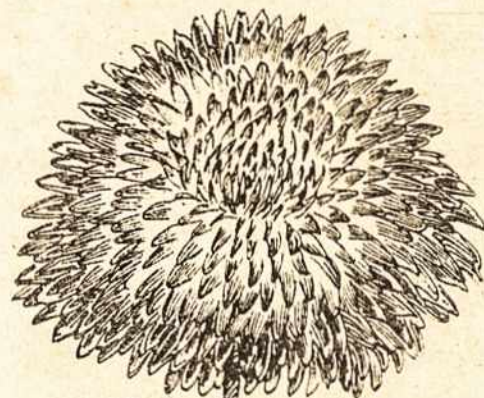
Tulpė.

Katilėliai, kankalėliai, varpeliai.

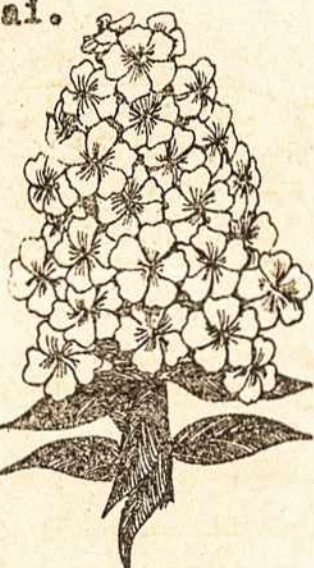
Lubinas.

Chrizantema.

Vilkdalgis, kalavijas.

Alyva.

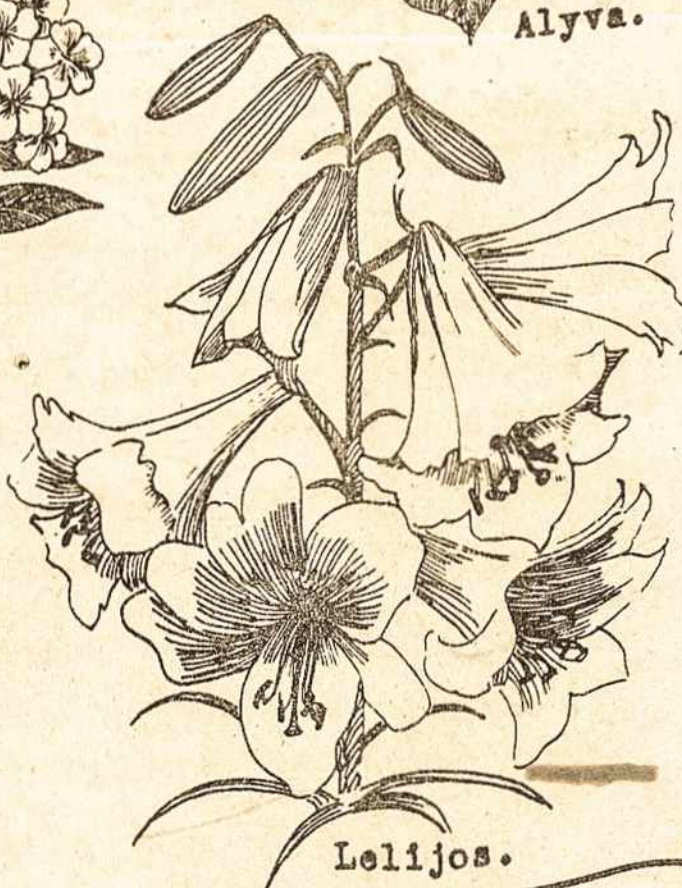

Fuksija.

Burbuliai, bumbalai.

Floksas, liepsna.

Lelijos.

Pentinius.

IRUTĖ IR KIŠTUTIS

D. BASTYS

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

REITANAS – VALSTYBINĖS SAVIGARBOS GYNĖJAS

Mumyse įėjo į madą minėti jubiliejinus metus, istorinių įvykių sukaktis. Kai kurie minėjimai praeina lūdesiu, kiti pasididžiavimu. Iš tikro kiekvienais metais galima surasti kokią nors reikšmingą lietuvių tautai datą. Tai tenkinamės iškilnesniais momentais. Niekas negali suabejoti, kad Lietuvos-Lenkijos sandraugos (žėčpospolitos) pirmasis padalinimas 1772 m. rugpjūčio 5 d. buvo lemtingas lietuvių ir lenkų tautų gyvenime. Bet aš nesu linkęs pabrėžti lūdnas sukaktis, kurios tik iššaukia ašarojimą ir nusiminimą. Ir katastrofose galima rasti giedriųjų pavyzdinių momentų.

Istorija mums dėsto, kad pirmojo padalinimo metu karalius DLK Stanislovas Augustas Poniatovskis ir žėčpospolitos bendras lietuvių-lenkų seimas bailiai ir negarbingai nusilenkė prieš austrų, prūsų ir rusų agresiją ir net ratifikavo savosios teritorijos atplėšimą. Gėda, kai

ALGIRDAS BUDRECKIS

valstybės žmonės dėl pinigų ar savos naudos išduoda savo valstybės interesus. Žėčpospolitos valstybinę savigarbą išgelbėjo vienas, užsispyręs, principingas lietuvis – Tadas Reitanas. Kas-ne-kas, bet negalima Reitano pavyzdį pasmerkti užmarštin, negalima jo asmenybę atiduoti lenkų didvyrių panteonui.

1772 m. antroje pusėje lietuvių ir lenkų Baro konfederacija, t. y., patriotų kova už savarankiškumą, buvo numalšinta. Kotrynos II ir Pričkiaus II kariuomenės okupavo žėčpospolitą. Spalio 6 d. sunervintas karalius Stanislovas Augustas sušaukia senatorių pasitarimą. Atvyksta vos 28. Ką daryti prieš kaimynų įsiveržimą? Nuomonės išsiskiria: priešintis rusų-prūsų įsibrovėliams? Laukti prancūzų pagalbos? Nors nutarta nešaukti seimo, kuris turėsias patvirtinti

valstybės padalinimo aktą, rusų, prūsų ir austrų pasiuntiniams spaudžiant, karalius nusileidžia.

Bus seimas. Priešėiminiuose seimeliuose patriotiškai lenkų vyskupai Soltykas ir Krasinski kalbino bajorus nerinkti atstovų. Žymesnieji bajorai ir didikai nedalyvauja rinkimuose. Šis patriotų susilaikymas duoda progos rusų nepaprastam įgaliotiniui Štakerbergui praveisti sau palankius kandidatus.

1773 m. balandžio mėn. 19 d. Susirinko III atstovų, o pusė jų buvo svetimųjų valstybių papirktai. Nemaža gaudavo net nuolatinės algos. Vadovauti veržėsi garbėtroška Adomas Poninskis. Vien tik 1773 Lenkijos didysis virėjas (kuchmistras) Poninskis priėmė nuo rusų 43.000 rublių. Tuomet Varšuvoje šeiminkavo svetimos įgulos. Miesto komendantu buvo austras generolas. Įdant seimas nebūtų pertrauktas, rusų Štakerbergo įsakymu Poninskis prikaltino 75 lenkų atstovus ir 6 lietuvius užmegzti konfederaciją. Mat, konfederacijos metu "liberum veto" negaliojo. Lenkai pasidavėliai paskyrė maršalka Poninskį, o lietuviai Brastos atstovą Mykolą Radvilą.

Konfederacija ryžosi "visuotiniam saugumui, sosto kilnumui, katalikų tikėjimui, teisėms ir laisvėms užstoti ir ginti", o iš tikrųjų susirinko padalinimo aktui priimti be pavojaus. Konfederacijos akte niekur neužsiminta apie žėčpospolitos integralumą. Atrūdė, jog Štakerbergo planas bus sklandžiai įvykdytas. Tačiau Naugarduko atstovas Tadas Reitanas užprotestavo.

Bajoriška Reitanų šeima buvo atsikėlusį Lietuvą iš Vokietijos per Prūsus, Reitan arba Rejtan šeima nuo XVII a. vidurio gyveno Lietuvoje. Ji susigiminiavo su lietuviais bajorais, prisisėmdama Lietuvos savarankiškumą ir lenkišką kultūrą.

Tadas Reitanas gimė Naugarduko vaivadijoje Stražove. Jotėvas buvo Domininkas. Tadas mokėsi pas jėzuitus Naugarduke, o vėliau pas progresyvių pijorus Varšuvoje. Jis tarnavo Lietuvos kariuomenėje. Remdamas Karolį Radvilą, Tadas Reitanas uoliai dalyvavo Baro konfederatų kovose prieš maskolius. Barie čiams pralaimėjus, Reitanas pabėgo į Valakiją. 1773 m. jis grįžo į Lietuvą.

Tais pat metais Naugarduko seimelis jį ir Samuel Korsaką išrinko atstovais į Varšuvos seimą. Naugarduko vaivadija įsakė savo atstovams "ginti šalies cilybę iki gyvi..."

Atsitarant seimui 1773 m. ba-

(tąsa 8 psl.)

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

ISPŪDŽIAI IŠ SIBIRO

Stefanija Rūkienė

Laisvajame pasaulyje galvojama, kad jei nepadarei niekam bloga, nenusikaltai valstybei, visuomenei ir viešajai tvarkai, tai niekas tavęs nesuims, nebaus ir netrems. Remiantis žmonijos moralės kodeksu, taip ir turėtų būti, bet jis ignoruojamas komunistiniuose kraštuose.

Taip norisi desperatiškai šauktis teisingo dangaus keršto ir pasiskusti laisvojo pasaulio žmonėms:

– Išgirskite, pamatykite ir užtarkite nekaltai pasmerktus tremtinius.

Aš, silpna moteris, turėjau tėvynę, tėvus ir savo šeimą. Tai buvo mano pasaulis, kuriame turėjau mažytę vietelę ir buvau reikalinga. Tą aiškiai parodo trejų metų dukrelės ašaros ir klyksmas „Mamyte, neik“

Vaikams reikalingos motinos, vyrams žmonos, o seniems tėvams sūnūs ir dukros, jų senatvės ramsčiai. Mano motina, netekusi manęs, Ariogalos bažnyčioje suklypusi prie Nukryžiuotojo kojų, meldėsi, verkė kruvinomis ašaromis ir klykė, kad net visa bažnyčia skambėjo. Su ja raudėjo tūkstančiai nuskriaustųjų, su ja verkė visa Lietuva. Tai buvo tautos agonijos pradžia.

Niekaip negalima suprasti, kodėl tai raudonajai erkei pasirodė, kad vaikui nereikalinga motina, o motinai – vaikas. Kas davė jai teisę isisiurbti į mūsų tautos kūną, apnuodyti nekaltus mūsų krašto gyventojus ir palikti Sibiro beribėse lėtai mirčiai.

Sibire veisiasi nuodinga incifalitinė erkė. Jai įkandus žmogus pradeda sirguliuoti ir silpnėti. Po dvejų metų ligonį paralyžuoja. Pagulėjęs dar pora metų lovoje ir pasikankinęs, jis miršta.

BENDRASIS KATILAS

Žmonės, gyvendami normalų gyvenimą, rūpinasi savo sielos reikalais, plečia savo protines galias ir stengiasi susikurti patogų gyvenimą. Ne tik pats žmogus rūpinasi savimi. Jam pagalbon ateina valstybė, visuomenė, dvasiškiai ir įvairių sričių mokslininkai. Žmonių dvasiniams poreikiams tarnauja spauda, literatūra, teatras, daina ir visos meno šakos. Lengvesnį gyvenimą teikia žemės ūkio, technikos ir mechanizacijos mokslai. Sveikata saugo ir nuo mirties gelbsti išstobulėjusi dvidešimtojo amžiaus medicina ir chemijos mokslai. Jei žmogus žmogui nebūtų vilku, tai gyvenk ir norėk gyventi.

Dėl mūsų sunkių gyvenimo sąlygų niekas galvos sau nekvaršina. Šiose pasvietėse nėra jokios knygos, nei padoraus laikraščio ar žurnalo. Mes negalime čia naudotis savo išsimokslinimu, gyvenimo patirtimi ir profesiniu pasiruošimu. Net žmonių sveikatos sargai gydytojai privalo purvą bristi, taigose šieną pauti ir medžius kirsti. Mes esame numesti, kaip tas kelio akmenėlis, per kurį visi važiuoja, kurį visi mindžioja ir, kas tik nori, tas gali jį paspirti ir nūridinti į purvyną. Jau pradeda spardyti ir mus.

Daug kartų girdejome, kaip mus koneveikė: buržujai, kapitalistai, išnaudotojai, išgamos, tautos atmatos, reacionieriai ir siurbėlės. Sakoma, kad reikėjo mus vietoje sunaikinti, o ne vežioti. Dar nesunaikino. Ir ta malonė padaryta tik todėl, kad komunizmo statybai stigo darbo rankų ir „ponams draugams“ reikėjo vergų.

REITANAS iš 7 psl.

landžio 19 d. Krokuvos atstovas Lėtovskis pranešė apie užmezg-
tą konfederaciją ir jos maršal-
kas ir paklausė, ar maršalkos
lazdą turįs atiduoti Poninskiui.
Staiga balso paprašė vidutinio
ūgio, jaunas gražiai nuaugęs vy-
ras. Jo pakaušis nuskusta pagal
kazokišką madą, ūsai ilgi ir tan-
kūs. Dėvi karmazina kontuša,
Žvilgsnis ir laikysena -- tėvy-
nės mylėtojo. Tai buvo Tadas Rei-
tanas. Reitanas ir Samuelis Kor-
sakas griežtai užprotestavo ir
reikalavo maršalka statyti Lie-
tuvos atstovą, nes tai buvo jo
eilė seimui pirmininkauti. Nau-
garduko atstovus parėmė Juozas
Duninas, Kožuchovskis ir Jerz-
manovskis. Deja, iš viso tik 20
atstovų ryžosi ginti kraštą.

Tačiau maršalka atsistojo par-
sidavėlis Poninskis. Tada Rei-
tanas atsisėdo maršalkos kėdė-
je, o nustvėręs jo lazdą šuktel-
lėjo: -- aš toks pat maršalka,
kaip ir jis!

Kilo triukšmas. Sesija buvo
nutraukta. Balandžio 21 d. Po-
ninskio rūmuose tarėsi išdavi-
kai, kas darytina. Vartus saugo-
jo rusų ir prūsų sargybos. Rei-
tanas, pašauktas teisintis prieš
naujai sudarytos konferedraci-
jos teismą, nepasirodė. Jis drau-
ge su antru Naugarduko atstovu
Korsaku pasirašė manifestą
prieš konfederaciją.

Nors nuo ankstyvo ryto prie
seimo salės stovėjo sargyba,
Reitanas su Korsaku įėjo į vi-
dų, o vienas iš jų šalininkų at-
sinešė po kontušu paslėpęs mar-
šalkos lazdą. Poninskis jau bu-
vo pasiskubinęs paskelbti Rei-
tanui infamiją, teisių atėmimą,
bet Naugarduko atstovas drąsiai
reikalavo rinkti tikrąjį maršal-
ką. Poninskis toliau pirmininka-
vo, rankoje laikydamas papras-
tą lazdą.

Negalėdamas palaikyti tvar-
kos, Poninskis liepė atstovams
išeiti iš seiminės svetainės į se-
nato salę. Reiškia, jei Reitanas
neapleis salės, tai seimas išeis
kitur posėdžiui. Seimo dauguma
bailiai puolė prie durų, bet Rei-
tanas jas užstojo iškėtes rankas
ir kartu su Korsaku neleido nie-
kam išeiti. Įvyko dramatinis mo-
mentas.

-- Ką darote, -- prabilo Rei-
tanas tiems, kurie bėgo, -- bi-
jokite Dievo, neparduokite mū-
sų!

Pamatę, kad už durų stoviru-
sų kareiviai, atstovai ėmė grūs-
tis lauk. Reitanas puolė ant
slenksčio, perplėšė savo kontu-
šą ir marškinius, atidengdamas
nuogą krūtinę.

-- Bėkite pražūčiai, amžinam
prakeikimui, mindžiokite tą krū-
tinę, kuri nori ginti jūsų garbę
ir laisvę, -- rėkė Naugarduko
atstovas.

Daugelis atstovų perėjo per
Reitano kūną. Salėje liko tik 16
žmonių, netrukus jų skaičius su-
mažėjo iki 6. Vakare 10 valandą
Štakelbergas pasiūkė juos pas-
save, bet jie nesidavė perkalba-
mi, sugrįžo. Radę salę uždarytą,
prasėdėjo naktį prie durų, o Rei-

tanas su maršalkos tikra lazda
buvo likęs viduje.

Balandžio mėn. 22 d. maršal-
kos sargyba buvo padvigubinta.
Karalius Stanislovas Augustas,
Rusijos atstovo pagąsdintas, pa-
sirašė konfederaciją, o Ponins-
kis, dar bijodamas Reitano, su-
šaukė atstovus į senato salę ir
ten pranešė jiems karaliaus nu-
tarimą.

Reitanas išbuvęs seimo salė-
je per 38 valandas ir pamatęs,
kad jo pastangos yra tuščios iš-
ėjo. Visvien Poninskis pasikvie-
tė jį į privatų pasitarimą ir jam
pasiūlė net 2.000 dukatų, jei išva-
žiutų greičiau į Lietuvą, t.y.,
jei apleistų seimą.

-- Aš su savim atsivežiau
5.000 dukatų. Paimk juos, jei
tik išsižadėsi maršalkos laz-
dos ir išdavimo, -- atsako Rei-

tanas. Tai girdėjęs prūsų ge-
nerolas Lentulus pareiškė Rei-
tanui nuoširdų pripažinimą ir
vyrišką pagarbą.

Reitanas neišvyko iš Varšu-
vos ir, nors nesilankė į tolimes-
nius seimo posėdžius, stengėsi
paveikti kitų atstovų sąžinę, be-
rašydamas memorandumus, as-
meniniai įtaigodamas atstovus
po sesijų. Poninskis ir rusai
norėjo jį suimti, bet generolas
Lentulus neleido, davęs Nau-
garduko atstovo apsaugai prū-
sų sargybinių.

Nežiūrint Reitano trukdymų,
balandžio 24 d. pasidavė sena-
toriai ir atstovai pasirašė kon-
federacijos aktą ir tuo būdu sei-
mas liko apsaugotas nuo per-
traukimo. Dabar Poninskis rei-
kalavo seimo delegatų paskyri-
mą su įgaliojimu susitarti su
valstybėm dėl žemių padalinimo
ir naujos valstybinės santvarkos

Tokia delegacija buvo išrinkta, o
seimas atidėtas iki 1773 m. rug-
sėjo mėnesio.

Į delegaciją, be maršalkos kon-
federacijos, pateko 7 ministe-
riai, 27 senatoriai ir 61 atstovas.
Pirmu smuiku griežė Lenkijos
didysis virėjas Poninskis, Poz-
nanės vyskupas ir Lenkų didy-
sis kancleris Andrius Mlodzie-
jovskis, Vilniaus vyskupas Ma-
salskis, Lietuvos dvaro maršal-
ka Vladas Gurovskis, lenkų paiz-
dininkis Wessel ir Gniezno vai-
vada Sulkovskis. Projektuotą
traktatą pristatė trijų agresorių
atstovai Rewitzky, Štakelbergas
ir Benoitas. Pavėluotai ir veltui
protestavo žėčpospoltos dele-
gacija. 1773 m. rugsėjo 18 d. de-
legacija pasirašė traktatą ir tuo
atsižadėjo Austrijos, Rusijos ir
Prūsijos pagrobtų žemių, Kara-

**PASKUTINIS ZBAČELIO
STRAIPSNIS**

**BALIO SRUOGOS KANKINIO MIRTIES
25 METŲ SUKAKČIAI PRISIMINTI**

1947 metais lietuvių tauta neteko žymaus talen-
tingo poeto, teatro rašytojo, dramaturgo, recen-
zento, publicisto ir eilinių ir periodinių laikraščių
bendradarbio, prof. Balio Sruogos.

Dvejus metus iškentęs vokiečių kaceto kašmara,
1943 m. varomas iš Stuthofio koncentracijos stovyk-
los, pakelyje kritęs sniege buvo paliktas. Sovietų
grąžintas į Lietuvą, neradęs šeimos, pagyvenęs dve-
jis metus, mirė Vilniuje 1947 metais.

Jis yra, po Maironio tautos atgimimo generaci-
jos, vienas keturių žymiausių pirmojo dešimtmečio
nepriklausomos Lietuvos poetų pleados generacijos
atstovų - Kirša, Binkis, Putinas, Sruogas. Iškankintas
širdies smūgiu, ištraukė iš jo paties rankos auksinę
plunksną, kuri galėjo paberti daug kūrybinių per-
lų. Mirė sulaukęs vos 51 m. amžiaus.

Likimas jam pastojo kelią į kūrybos pedestalą.
Pradėjęs miškų mokslą, perėjo į istorijos-filosofijos,
o vėliau į literatūros mokslus. Sešiolikos metų būda-
mas pradėjo rašyti eilėraščius, o 25 m. amžiaus iš-
leido jis du rinkinius - Saulė ir smiltis ir Dievų ta-
kais. Juose tautosakos, žemės meilės motyvai ir sim-
bolistika.

Nuo tų metų pradėjo bendradarbiauti bėgamoje
ir periodinėje spaudoje ir publicistikoje. Vokietijoje
gilinosi slavistikoje, meno ir moderniojo teatro stu-
dijose. Už dizertaciją „Lietuvių dainų poetinės prie-
monės“ 1927 m. gavo filosofijos daktaro laipsnį.

Grįžęs iš Vokietijos dėstė Lietuvos universitete
literatūrą ir pasaulinį teatrą. Nuo 1932 m. profeso-
rius. Mėgo keliones iš jaunų dienų. Lankėsi Rusijos
plačiose srityse ir kituose kraštuose. - Suomija, Vo-
kietija, Italija, Prancūzija, Skandinavija ir Lenkija.
Aplankė visas Lietuvos istorines vietas, visur pasi-
sėdamas kūrybinio įkvėpimo.

Nuo 1924 m. pradėjo nutolti nuo lyrikos ir atsi-
davė teatrui.

Prie universiteto įsteigė teatro seminarą, kuris
palenkė lankiusius humanitarus į literatus, recenzen-
tus, aktorius ir mokytojus. Bendradarbiavo su Vals-
tybinio teatro režisoriais, patardamas jiems scenos
veikalų pastatymuose. Drauge su režisoriumi Oleka-
Žilinskiu įsteigė jaunimo teatrą.

Jo scenos veikalai buvo mėginami statyti valsty-
biniame teatre, bet ilgai neišsilaikydavo. Pirmuoju
buvo pastatyta Milžinų paunksme, laikomas lietu-
vių dramaturgijos šėdėvru, bet Vytauto Didžiojo
metais juries komisijos buvo atmetas.

Parašė Karnavičiaus operai Radvila Perkūnas ir
vaikų vaidinimui Aitvaras teisėjas, Kas bus kas ne-
bus, o žemaitis nepražus ir giesmė apie Gediminą.

Pirmosios sovietų okupacijos metu parašė Apy-
aušrio dalin. Iš viso yra daug parašęs pjesių, scenos
veikalų ir mokslinių darbų. Yra vertęs iš svetimų
kalbų į lietuvių Novalio, Heinės, Čechovo, Byrono,
Mickevičiaus ir kitų. Jo kūrinių yra išversta į vokie-
čių, lenkų, rusų, anglų ir latvių kalbas. 1957 m. Lie-
tuvijoje yra išleista jo raštų šeši tomai.

Paskutinis didžiausias jo veikalas Kazimieras Sa-
piega. Jo kūrybos siekimas yra išreikštas Sapiegos
žodžiais: „Prie vieškeliu stovėsiu smūtkeliu, milžin-
kapiuose varpais nakčia skambėsiu, kad speiguose,
po stora miline neliautų plakus Lietuvos širdis;“ o
Nekrasovo eilėrašciais išsakė savo kūrybos idėja:
„Dainuot man buvo skirtas pašaukimas. Tave, tauta
kentėjimais garsi, ir šviest ir nors vieną spindulėlį švie-
timo keliu, kur Dievo vedama eini. Mano daina be
pėdsakų nusikrijo, jos neišgirdo vargstanti tauta, vie-
na tik meilė joj ištrykšt suspėjo, manoji meilė Tau
šalie panta.“

Paskutiniai jo raštai buvo: Dievų miškas - atsimi-
nimai iš kaceto ir nebaigta istorinė drama - Barbora
Radvilaitė.

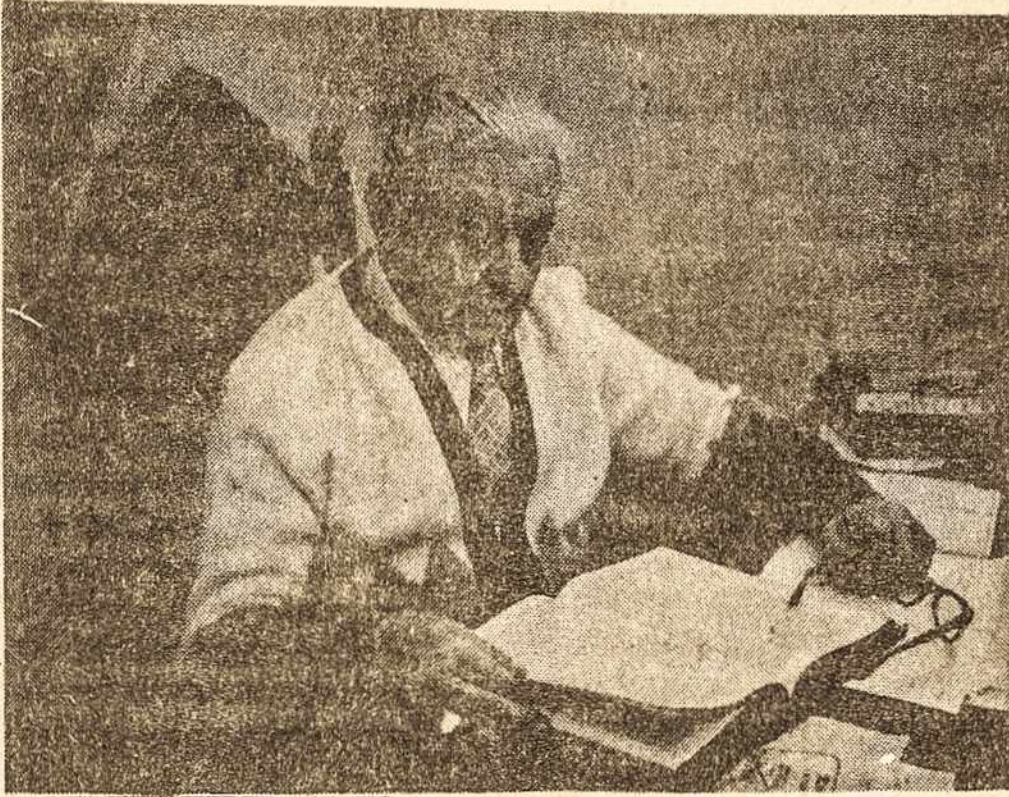
Zenonas Bačelis.

neteko proto. 1780 m. rugpjūčio
mėn. 8 d. jis baigė gyvenimą
savižudybe. Pamatęs į jo kie-
mą atvažiuojantį rusų valdi-
ninką, Reitanas stvėrė lango
stiklą ir perpiovė sau vidurius.

VL. Vaitiekūno
— paveikslas
"Motulė gamta"

KAPITONUI JUOZUI ČIUVINSKUI

75 METAI

JUBILIATUI KAPITONUI JUOZUI ČIUVINSKUI GAUSIOS
DIEVO PALAIMOS IR STIPRYBĖS DAR ILGIEMS METAMS
LINKI

MŪSŲ LIETUVA ir TĖVAI JĖZUITAI

BUVUSI BRAZILIJOS LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖS TARYBOS PIRMI-
NINKA IR DABARTINĮ JOS KONT-
ROLĖS KOMISIJOS NARI

KAP. JUOZA ČIUVINSKA

JO 75 METŲ AMŽIAUS SUKAKTIES
PROGA SVEIKINA IR ILGO BEI
DARBINGO GYVENIMO LINKI
BRAZILIJOS LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖS TARYBA IR VAL-
DYBA

LIETUVIŲ SAJUNGOS
ALIANČA PADANGĖJ

KELIAUJA EUROPON

Sajungos - Alianča pirmininkas Alek-
sandrų Bumblis su žmona Maryte,
rugpj. 29 išskrido Europon. Žada išbūt
kelionėje visą rugsėjo mėnesį. Brazili-
jon grįš laivu spalio pradžioje.

Kelionės tikslas grynai turistinis. Ke-
tina apsilankyti Portugalijoje, Ispanijoje,
Prancūzijoje, Italijoje, Austrijoje, Švei-
carijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Belgi-
joje ir Anglijoje.

Kadangi trečiadienį vakarais būna
Sajungos valdybos ir patarėjų posėdžiai
tai rugpj. 22 jos būstinėn atsilankė daug
sajungiečių ir draugų, palinkėti pp. Bum-
bliams geros kelionės ir laimingai sugrįž-
ti. Tai jau antrasis Sajungos narys valdy-
bos narys, pasiryžęs „pavandrovoti“ po
pasaulį. Sekretorius Jonas Antanaitis
jau trečias mėnuo lankosi Amerikoje.

Pirmininkui p. Bumbliai būnant ke-
lionėje, jo pareigas eis vicepirm. J. Žvin-
gila.

PAMINĖJO METINES

Sajungietė Elena Pupelienė, prekybi-
ninko Alfonso Pupelio žmona, rugpjū-
čio 19 paminėjo savo gimtadienį vasar-
vietėje „Recreio Rio Grande“. Gimi-
nėms ir draugams suruošė puikias vaišes,
o iš jų gavo daug „ilgiausių metų“ ir gra-
žių dovanų.

Rugpj. 22 sąjungietės suruošė pagerbi-
mo vaišes Sąjungos išdininkei Albinai
Ambrozevičienei gimtadienio proga. Ka-
dangi supuolė dvilipė proga – išlydėji-
mas pp. Bumblų ir p. Albinos gimta-
dienis, tai svečių prisirinko gana daug.
Sąjungietės juos labai gražiai pavaišino.
Ta proga, aišku, netrūko ir kalbų. Kal-
bėjo vicepirm. J. Žvingila, Sąjungos gar-
bės narys A. Dutkus bei rašytoja H. Mo-
šinskienė. Padėkos žodį tarė A. Ambr-
zevičienė.

A. D.

IŠ LITERATŲ SUSIRINKIMO

Vaišingoje pp. Mošinskių šeimoje rugpj.
25 susirinko Literatūros būrelio nariai
mėnesiniam pobūviui.

Pradžioje susikaupimo minute ir mal-
da prisimintas ką tik miręs narys inž.
Zenonas Bačelis. Nutarta ant jo kapo
padėti gėlių vainiką būrelio vardu.

Pirmininkaujantis Alf. D. Petraitis
pranešė, kad penktadienį įvykusioje A-
kademiku būrelio sueigoje nutarta išleis-
ti knyga apie a. a. inž. Zenoną Bačelį.

Knygoje bus jo paties parašyti atsi-
minimai ir atsiminimai kitų autorių a-
pie velionį. Bačelio knygą suredaguoti
apsiėmė rašytoja Halina Mošinskienė.
Jai reikia kiek galima greičiau įteikti sa-
vo raštus.

Liucija Jodelytė skaitė paskaitą „Ro-
mantizmas Maironio kūryboje“. Paskai-
ta pailiustruota Maironio eilėraščiais.

Dalyviai pasidžiaugė, kad Brazilijoje
gimus, augus ir mokslus ėjusi lietuvaitė,
viena pati sugebėjo parašyti moksliskai
gerą paskaitą apie didįjį lietuvių litera-
tūros poetą.

Ponia Petraitienė papasakojo radusi
lietuvių poeto Petro Pilkos eilėraščių ita-
ly antalogijoje „Encontri 1971“, skai-
tomoje Italijos gimnazijose. Perskaičius
eilėraščių ir jo prierasą, kun. Pr. Gavėnas
prisipažino tas eiles išvertęs, norėdamas
jomis pavaizduoti lietuvių pabėgėlių tė-
vynės ilgesį straipsnyje „Osservatore

Romano“ – Vatikano dienraštyje. Ma-
tyt iš to dienašėio ir bus perspaudęs
antologijos redaktorius. Tas faktas bu-
vo maloni ratelio nariams staigmena.

Susirinkime dalyvavo 16 narių.

MINĖJO N. KOPERNIKA

S. Paulo lenkų kolonija paminėjo są-
vo tautiečio mokslininko N. Koperniko
400 metų gimimo sukaktį.

Ta proga Brazilijos paštas išleido spe-
cialų ženkluką. Į pirmosios dienos iškil-
mes buvo pakviesti ir lietuviai, specialiu
garbės pakvietimu.

B.L. Bendruomenės valdybos pirmi-
ninkas Alfonsas D. Petraitis, tarp kitų
valdžios vyrų ir lenkų kolonijos atstovų,
uždėjo lietuvių vardu pirmuosius ant-
spaudus ant specialiai paruoštų vokų.

Minėjimas įvyko 1973 metų rugpj.
15 d. Portinari salėje, Praça Roosevelt.

KUN. PRANO GAVĖNO ŽODIS
PRIE A. A. ZENONO BAČELIO
KAPO.

Eini, drauguži, tu
keliu dygliais bertu,
ir kaip uola našta sunki,
kurią bealpdamas velki
keliu dygliais bertu.

Krauju ir prakaitu
varvi – tau taip kartu,
kai kęsdamas mane mini,
o pats toks vienišas eini
keliu dygliais bertu.

Šiais irgi neseniai į amžinybę iškelia-
vusio poeto M. Vaitkaus žodžiais galė-
tume aptarti ir mus palikusio žemėtvark-
kos inžinieriaus Zenono Bačelio gyveni-
mo, ypač tremties kelią.

Ne čia vieta priminti gan ilgą, nuo
1892 metų inžinieriaus Zenono nueitą
kelią bei jo nuopelnus jaunutės Lietu-
vos žemės ūkio ministerijoje ir, bendrai
Lietuvos visuomeniniam gyvenime. Čia
tik norim priminti, ir už tai giliai jam
padėkoti, inž. Zenono įdėtas pastangas
jungti ir vienyti išeivijoje ir tremtyje at-
sidūrusius tautiečius, ypač čia, Brazili-
joje, kuriant Br. Krašto Pasaulio Lietu-
vių Bendruomenę, su ja pasišventusiai
dirbant įvairiose valdybose, nuo 1972
metų kaip Tarybos pirmininkas.

Jo lūposna norisi dėti šie to paties
poeto žodžiai:

O ne, neduosiu, ne,
tau žūt vargų tvane.
Nebūsi vienišas daugiau.
Leisk man ištiesti ranką tau
tame vargų tvane.

Kovon širdim kilnia
priimk drauge mane –
ir drąsiai žengsime drauge
ties laiko praraja baugia
tame vargų tvane.

Kai išeivija ir tremtis mus graužia,
kai tolina Tėvynę prieš paglemžta,
kai svetima aplinka ir stoka gabių vadų
bei kilnių idealų blaško ir daugšo jau ir
taip silpną, menkai ginkluotą mūsų lie-
tuvybės pilį, yra didelis nuopelnas ištiesti
broliui ranką, kviesti tautiečius vieny-
bėn ir tarti, ne tiek žodžiu, kiek nuotai-
ka, širdim, dvasia: Brolau, duok ranką.
Ir drąsiai žengsime drauge.

Man atrodo, kad Vėlionis turėjo to-
kią širdį, tokius jausmus, tokius užmo-
jus. Už tai gili jam padėka. Padėka iš
mūsų lūpų. Padėka, manau, ir iš Viešpa-
ties Širdies. Nes kas stengiasi gėriui
jungti brolius, tas pildo Viešpaties troš-
kimą. Ir Viešpats už tai jam atsiteis. Gi
jei buvo kokio netakto ir klaidų – o
kas gi klaidų nepadarė? – Viešpatie,
jam dovanok. Dovanok, atleisk ir mums,
jei kada nors užgavom jo širdį.

Tebūnie tad Tau, mielas inžinieriaus
Zenonai, lengva, nors svetima, nors ne
gimtoji, brazilų žemė. Ir tebūnie Tau at-
viras dangus!

1973. VIII. 24

GAUTAS T. ANTANO SAULAIČIO
ILGAS LAIŠKAS: JIS APRAŠO JU-
BILIEJINĘ SKAUTŲ IR SKAUČIŲ
STOVYKLĄ BEI KITUS ĮSPUDŽIUS.
LAIŠKA PRADĖSIM SPAUSDINTI KI-
TAME M. LIETUVOS NUMERYJE.

RED.

*

DĖL VIETOS STOKOS ŠIA-
ME NUMERYJE NEBETILPO
SKYRIUS „PRIE ŠEIMOS ŽIDI-
NIO“. BUS KITAME NUMERY

LIETUVĖ JAPONIJOJE

Iš 4 puslapio

– Kaip su drabužiais?

– Senos kartos žmonės daugelis ne-
šioja kimoną. Jaunos japonės svajonė –
turėti dailų kimoną. Pradedama taupyti
nuo 15 m., o kainuoja jie po kelis šim-
tus dolerių. Kai mergaitė eina su ber-
niuku į restoraną, ji stengiasi pasipuošti
kimonu. Į darbą eina europietiškais
drabužiais. Mūsų tarnaitė, dar neturinti
kimono, eidavo į mokyklą mokyti,
kaip užsidėti kimoną.

Nuvykę į kurortą, vasarotojas ar va-
sarotoja, kambary randa kimoną. Juo
dėvi ir vyrai ir moterys, einą į gatves.

Japonų virtuvėje paprastai mažai ma-
dama. Daržovės, žuvis smulkiai kapo-
jamos ir valgomos nevirtos. Bet papuo-
šia su ryžiais, skanu.

– Kokį vaimenį vaidina televizija
ir radijas šeimose?

– Kaip ir čia. Vieni kaip praei-
javę. Spalvota televizija ypač gera.

– Kaip su japonų vedybomis?

– Parenka poras tėvai ir daugumas
jaunimo tam pasiduoda. Japonams net
nelabai žinomas posakis „Aš tave myliu“.
Jaunimas mano, kad tėvai geriau supran-
ta parinkdami.

Moterys visai neturi socialinio ben-
dravimo. Vyrai svečiuose kalbasi, bet
japonės sėdi pakrašty ir užsidengusios
burną pakikena.

Japonai vyrai geria ir greit pasigeria.
Geria savo „sakę“ – stiproką vyną. Gat-
vėse gausu girtų.

Policija gal pati geriausia Japonijoje.
Turi geriausius įrengimus, išaiškina apie
90 proc. nusikaltimų. Girtus vairuoto-
jus labai griežia.

Gatvėse saugu. Galima ir naktį vaikš-
ti.

MŪSŲ ŽINIOS

Ilgokai ir sunkiai sirgęs šv. Elenos ligoninėje rugpjūčio 23 dieną pasimirė
A.A. INŽ. ZENONAS BAČELIS

Palaidotas rugpj. 24 Morumbi kapinėse.

Gimęs 1892 metų sausio 4 d. Gustonių kaime, Panevėžio apskr. Naujamiščių vlsč. buvo baigęs Panevėžio realinę gimnaziją, Maskvos žemės matavimo institutą, 1921-1922 metais buvo Lietuvos vyriausybės įgaliotinis lietuviams tremtiniams tėvynėn gražinti. Nuo 1922 metų dirbo žemės ūkio ministerijoje kaip žemės tvarkymo departamento revizorius, paskui jo vicedirektorius o nuo 1927 metų kaip direktorius.

Vėlionis buvo uolus savo specialybės laikraščių bendradarbis Lietuvoje, o tremtyje reiškėsi kaip uolus visuomenininkas ir spaudos bendradarbis. Ypač daug rašė M. Lietuvai. Jis labai sielojosi P. Liet. Bendruomenės reikalais ir skaudžiai išgyveno tiek mūsų kolonijos nesantaikos metą, tiek ir tai kad keletas, jo nuomone, labai svarbių Bendruomenės suklestėjimui sumanymų Tarybos nebuvo priimti. Buvo dosnus spaudai, Lietuvų Fondui Amerikoje, M. Lietu-

vos spaustuvei reikalingoms mašinoms įsigyti, negailėjo aukos ir Tėvams Jėzuitams paremti.

Liko liūdinti žmona Aleksandra, sūnus inž. Gražvydas ir duktė Neringa su žentu, marčia ir anūkais.

Į kapines palydėjo gausus būrys lietuvių, religines pamaldas atliko T. Petras Daugintis, Bendruomenės vardu žodį tarė kun. Pr. Gavėnas, vicepirmininkas (skaitykit 9 psl.). Zenono darbuotės Antartikos atstovams portugališkai Vėlionį trumpai apibudino p. Aldona Valavičienė. Padėti vainikai nuo giminių, Liet. Bendruomenės ir Literatūros būrelio, kuriam jis priklausė.

Septintos dienos mišios šv. Kazimiero parapijos koplyčioje šį antradienį, rugpjūčio 28 dieną, 19,30 valandą.

Rugpj. 21 d. mirė a.a.

KAZĖ KAUPIENĖ

92 metų amžiaus, kilusi iš Šiaulių miesto. Brazilijon atvyko 1926 metais, gyvenė Engenheiro Goulart priemiestyje. Palaidota V. Formozos kapuose. Liko liūdinčios trys dukterys, sūnus, žentai ir vaikaičiai bei provaikaičiai.

KRIKŠTYNOS

Katadroje, praėjusį šeštadienį (VIII 25) Prel. P. Ragažinskas pakrikštijo Vanessa, Halinos ir Algirdo Mošinskų dukraitę.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

St. Narušis — 30 kr.

Šio Mūsų Lietuvos numerio

GARBĖS LEIDĖJAS STASYS MELIŪNAS SU ŠEIMA

Jiems nuoširdžiausia padėka

M.L. Administracija

Karolė Pažeraitė 62 kr.
Garbės leidėjai: Šv. Juozapo Vyrų Brolija — 450 kr. Motiejus Tamaliūnas 150 ir St. Meliūnas, sūnus 150 kr.

P. Jonas Tatarūnas, negalėjęs dalyvauti spaudos baliuje, įteikė administracijai 25 kruzeirus.

Visiems ačiū, ačiū!

Administracija

LIETUVIŲ R.K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS PRANEŠIMAS

L.R.K. Šv. Juozapo Bendruomenė praneša savo nariams, kad liepos 31 d. įvykusiame valdybos posėdyje nustatytas nario mokeskis: vyrams 3,00 kr. mėnesiui, moterims 2 kruzeirai.

Nario mokeskis bus skaitomas nuo š.m. liepos mėnesio 1-os dienos. Prašom visus narius tą mėnesinį mokesį užmokėti. Pinigus įteikti galima Bendruomenės išdininkams p. Vytautui Tumui ir p. Juozui Masiuliui, ar jei nariams būtų lengviau, kitiems valdybos nariams, kurie tą mokesį gali priimti.

Valdyba.

Šio ML numerio garbės leidėjas Stasys Meliūnas su sūnumi, dukra ir žentu turi didelį popierinių dėžių dėželių fabriką - ESTAMEL EMBALAGENS LTDA. Rua Prof. Celestino Bourrouil, 684, Limaõ, SP. Fabrike apie 200 specialistų darbininkų su moderniškais mašinomis gamina įvairiausių rūšių ir dydžių popierines dėžes sudėti elektros lempos ir namų ruošos elektriniams aparatams.

Visos mašinos yra paties St. Meliūno, tėvo, sukonstruotos ir padirbtos paties fabriko mašinų skyriuje. Jos paplitusios po visą Šanpaulį. Fabrikas pats pasigamina ir banguotą popierių. Turi ir savo didelį grafikos skyrių su ofsetu, flexograviūros ir rotograviūros mašinomis. Visą gamybą ir judėjimą fabrike kontroliuoja televizijos aparatai.

Visą tai įgalina fabriką padaryti labai geras, saugias ir gražias dėžes, atlikti vis naujus patobulinimus ir išradimus. Užsakymams išvežioti turi 15 automašinų. Eksportuoja ir į JAV-es, Meksiką bei kitas P. Amerikos šalis.

Stasys Meliūnas, sūnus, praėjusiais metais baigė teisių fakultetą, turi raštine miesto centre.

Štai jo adresas:

MELCO

Consultoria juridica e administração
Rua do Seminário, 199-2º and. conj. 21
Fone: 34-3865
C. Postal 9.971 - S.P.

Rugsėjo mėn. 6 d. penkiolikos metų vedybinio gyvenimo sukaktį švenčia ALBERTAS IR EUGENIJA GREIČIAI. Jiems nuoširdžiausi linkėjimai!

LIETUVIS GYDYTOJAS

Dr. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, klinika.

R. dos Trilhos, nr 1822
Moõca. Tel 92-39-91

PIETOS, PIETOS, PIETOS !!!

Maloniai kviečiame narius ir bičiulius atsilankyti į

PIRMUOSIUS L.K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS PIETUS.

Jie bus sekmadienį, rugsėjo 16 dieną 12.30 valandą Zelinės Jaunimo namuose.

Ta proga bus paminėti Bendruomenės steigėjai kunigai JERONIMAS VALAITIS IR BENEDIKTAS SUGINTAS. Už juos prelatas A. Arminas atnašaus mišiu auka Zelinės bažnyčioje 11 valandą.

Pakvietimus galima gauti pas valdybos narius ir Zelinoje p. Vyto bare.

ŠV. KAZIMIERAS

NEBEBUS MIŠIŲ

Kadangi šv. Kazimiero koplyčioje sekmadieniais 17 valandos mišios su sirenka labai mažai tautiečių, tai tos mišios panaikinamos su rugsėjo antradienį. Todėl iki kito paskelbimo šv. Kazimiero parapijoje sekmadieniais mišios bus tik 8 valandą ryto.

DR. VICTOR P. SAULYTIS

CIRURGIÃO-DENTISTA-SANITARISTA, C.R.O. NO. 727 PELA UNIVERSIDADE DE SAO PAULO.

CLINICA CIRURGIA-PROTESE-RX. ADULTOS E CRIANÇAS.

Gydo dantų smegenis ir kanalus. Priima nuo 14 iki 20 valandos, ir šeštadieniais.

R. França Carvalho, 121, Moõca, Užpakalyje lietuvių mokyklos.

Telefonas: 292-28-26.

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, ESP

Diretor responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redator: Jonas Kidykas
Administrador: Petras Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.; Paskiro numerio kaina: 60 centavų. Užuojantos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal dieną. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsnių ir korespondencijų redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Neatdoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.